

Sygn. akt VIII U 1019/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2016 r. w Gliwicach

sprawy T. C. (C.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania T. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 28 maja 2015 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu T. C. prawo do emerytury począwszy od (...)

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. akt. VIII U 1019/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 maja 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu T. C. prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym 60 lat. Powołując się na art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych organ rentowy wskazał, że ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999r. nie udowodnił wymaganego 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach a jedynie 5 lat i 3 miesiące takiej pracy. ZUS wskazał, że do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczył ubezpieczonemu okresów zatrudnienia: od 22 października 1990r. do 31 grudnia 1998r., od 5 marca 1979r. do 28 lutego 1982r. oraz od 1 marca 1982r. do 31 lipca 1989r.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony domagał się jej zmiany i przyznania mu prawa do spornego świadczenia. Podniósł, iż posiada wymagany okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż w okresach od 5 marca 1979r. do 28 lutego 1982r., od 1 marca 1982r. do 31 lipca 1989r. oraz od 22 października 1990r. do 26 grudnia 1999r. pracował odpowiednio jako szlifierz, ślusarz oraz ślusarz (przepalacz gazowy) stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Ubezpieczony wskazał, iż charakter wykonywanej pracy może wykazać zeznaniami świadków.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił:

Ubezpieczony T. C. urodził się (...) Wiek 60 lat osiągnął (...)

Ubezpieczony jest uprawniony do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

W dniu 15 maja 2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu wykonywania pracy w warunkach szczególnych.

Zaskarżoną decyzją z dnia 28 maja 2015r. (...) Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym 60 lat, z uwagi na brak wymaganego 15 – letniego okresu zatrudnienia w szczególnych.

ZUS przyjął, iż ubezpieczony na dzień 31 grudnia 1998r. posiada 25 lat, 4 miesiące i 7 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

Do pracy w warunkach szczególnych organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu 5 lat i 3 miesiące takiej pracy.

Do pracy w warunkach szczególnych ZUS nie uwzględnił ubezpieczonemu okresów zatrudnienia w Fabryce (...) w T. od 5 marca 1979r. do 28 lutego 1982r. oraz od 1 marca 1982r. do 31 lipca 1989r. oraz w Fabryce (...) w T. od 22 października 1990r. do 31 grudnia 1998r.

Sąd ustalił, iż T. C. od 5 marca 1979r. do 31 lipca 1989r. był zatrudniony w Fabryce (...) w T.. Zakład zajmował się produkcją obudów ścianowych dla kopalń.

W okresie od 5 marca 1979r. do 28 lutego 1982r. ubezpieczony pracował w oddziale narzędziowni (...) i wykonywał pracę szlifierza. Do jego obowiązków należało szlifowanie i ostrzenie narzędzi metalowych. Pracował na szlifierkach do szlifowania narzędzi metalowych, powierzchni, wałków i otworów oraz szlifierkach stacjonarnych z dużymi tarczami. Nadto wychodził na halę – do jego obowiązków należał remont, czyszczenie, utrzymanie szlifierek stacjonarnych i stołowych na halach. Trzeba było wyrównywać tarcze w drodze szlifowania.

Następnie w okresie od 1 marca 1982r. do 31 lipca 1989r. pracował na oddziale przygotowania konstrukcji (...)2. Był zatrudniony na stanowisku ślusarza. Jego praca polegała na obsłudze różnych urządzeń jak spawarki, szlifierki kątowe. Wykonywał przepalanie palnikiem gazowym blach do przygotowania konstrukcji, szepianie konstrukcji metodą spawania, szlifowanie, czyszczenie obudów po spawaniu, malowanie za pomocą pistoletu natryskowego. Ubezpieczony pracował przy składaniu elementów konstrukcji, poprzez ich szepianie za pomocą spawów, prostowaniu blach na prasach hydraulicznych, przy młocie, przy palniku i przy szlifowaniu. Ubezpieczony obsługiwał również suwnice jako suwnicowy.

Sąd ustalił, iż obudowy ścianowe składają się z blachy, to są konstrukcje stalowe. Kiedy przychodziły blachy to trzeba było je ofazować, wyginać na prasach lub szepiać. Jako spawacz ubezpieczony szepiał obudowy stalowe, musiał dospawać dodatkowe elementy takie jak uszy transportowe czy blachy pokryciowe. Za pomocą palnika acetylenowo-tlenowego wykonywał w blachach, które następnie były spawane – fazy, aby spaw mógł wejść głębiej w materiał. Spawarką trzeba było poszepiać dany element, albo go wyprostować na prasie hydraulicznej lub młotem ręcznym. Czasem przychodziły elementy, które trzeba było zespawać. Przychodziły rozpórki, które przed malowaniem trzeba było odciąć palnikiem a potem to miejsce oszlifować szlifierką.

Praca ubezpieczonego odbywała się na ogromnej hali, gdzie również mieścił się wydział spawalniczy, oddzielony od innych murem, natomiast u góry była przestrzeń żeby suwnice mogły pracować. Wydział przygotowania konstrukcji składał obudowy tj. szepiał je przez spawanie. Byli tam również zatrudnieni spawacze. Natomiast na wydziale

spawalniczym spawacze wykonywali długie spawy, spawali konstrukcje na gotowo. Sąd ustalił, że ubezpieczony posiada uprawnienia spawacza.

Kiedy nie było pracy dla spawacza lub szlifowania, ubezpieczony malował elementy pistoletem natryskowym. Najpierw trzeba było element pomalować farbą podkładową – minią, następnie chlorokauczukową i emalią. Na życzenie klienta malowano farbami epoksydowymi. Z braku pracy przy malowaniu ubezpieczony przechodził na oczyszczalnię, gdzie w kabinach odbywało się oczyszczanie konstrukcji śrutownicą i oczyszczanie. Ubezpieczony szlifował elementy szlifierką kątową.

Ubezpieczony pracował niekiedy przy remoncie starych obudów i konstrukcji, które przychodziły z kopalni do regeneracji. Polegało to na ręcznym oczyszczaniu obudów z miazgu węglowego, mułu, czyszczenie z rdzy przez wypalanie palnikiem, czyszczenie szlifierką. Pracownicy pracowali w dużym zapyleniu i w tym okresie nie mieli masek.

Na halach znajdowały się szlifierki stacjonarne, które ubezpieczony również obsługiwał.

Powyzsze prace wykonywał ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy a nawet w nadgodzinach. Były to prace w zapyleniu, wysokiej temperaturze w narażeniu na szkodliwe opary farb oraz spawalnicze. Ubezpieczony dostawał mleko.

W świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 26 czerwca 1998r. pracodawca wskazał, iż w okresie od 5 marca 1979r. do 31 lipca 1989r. ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę na stanowisku ślusarza wymienionym w dziale XIV, poz. 12 pkt 18 wykazu stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

Dalej Sąd ustalił, iż T. C. od 22 października 1990r. do 26 grudnia 1999r. był zatrudniony w Fabryce (...) w T.. Zakład ten powstał na bazie likwidowanego przedsiębiorstwa (...) przejmując część jego majątku. Filia zakładu (...), w której pracował ubezpieczony w Z.-B. została zlikwidowana i na to miejsce wszedł (...). Zakład ten również zajmował się produkcją obudów ścianowych dla kopalń.

Ubezpieczony nadal pracował w tym samym miejscu. Był zatrudniony na oddziale montażu (...), który składał się z oczyszczalni, malarni i montażu a wcześniej również hartowni. Wykonywał pracę polegającą na czyszczeniu, spawaniu, fazowaniu, malowaniu dodatkowych elementów do konstrukcji. Pracował przy oczyszczaniu jako szlifierz. Oczyszczanie odbywało się śrutowo, jednak ubezpieczony nie oczyszczał śrutowo. Pracował natomiast na szlifierkach i za ich pomocą usuwał ostre kandy, odpryski i pozostałości po śrutowaniu i spawaniu. Nadto zajmował się spawaniem i przepalaniem. Miał uprawnienia spawacza i przepalacza.

Odwołujący pracował też przy regeneracji obudów, co polegało na czyszczeniu, obudów, które były używane w kopalni z pyłu węglowego i mułu, wypalaniu. Była to praca w wysokiej temperaturze. Obsługiwał również suwnicę, gdyż miał stosowne uprawnienia.

Równocześnie na hali było wykonywane malowanie i tym się też ubezpieczony zajmował. Wykonywał malowanie ręczne natryskowe farbami ołowiowymi - minią a później farbami ftalowymi.

Odwołujący pracował w oparach szkodliwych farb, oparach z sąsiednich stanowisk i hal, w dużym zapyleniu. Ubezpieczony swoją pracę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz w nadgodzinach. Nie był kierowany do innych prac.

Wszyscy pracownicy wydziału montażu (...) pracowali w warunkach szczególnych. Były to stanowiska: lakiernik ręczny natryskowy, oczyszczacz mechaniczny - operator śrutownika, suwnicowy, przepalacz gazowy (ślusarz).

W świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 27 grudnia 1999r. pracodawca wskazał, iż ubezpieczony od 22 października 1990r. do 26 grudnia 1999r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę

na stanowisku ślusarza wymienionym w dziale XIV, poz. 12 pkt 6 wykazu stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 17 Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 12 sierpnia 1983r. w sprawie określenia stanowisk pracy w resorcie górnictwa i energetyki, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach.

W spornych okresach zatrudnienia zarówno w Fabryce (...) jak i w Fabryce (...) wraz z ubezpieczonym pracowali świadkowie A. C., M. L. i P. W.. Świadek A. C. pracował w latach 1973 – 2000, zajmował się składaniem obudów ścianowych, pracował na suwnicy, przy spawaniu, paleniu palnikiem. Świadek M. L. pracował od 1974r., przez pewien okres czasu pracował w jednej brygadzie z ubezpieczonym. Organ rentowy uwzględnił świadkowi okres zatrudnienia w (...)ie i w (...)ie do pracy w warunkach szczególnych. Świadek nie pobiera emerytury w warunkach szczególnych, bo zabrakło mu 7 miesięcy. Świadek P. W. był brygadzystą ubezpieczonego w latach 1990 – 1998, świadek ma przyznaną emeryturę z tytułu pracy w warunkach szczególnych w drodze postępowania sądowego.

Sąd ustalił, iż ubezpieczony legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze 25 lat, 4 miesięcy i 7 dni.

Bezsporne było, że ubezpieczony ukończył 60 lat życia z dniem (...). i nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe okoliczności Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego z Fabryki (...), zeznań świadków A. C. (nagranie z rozprawy z dnia 2 grudnia 2015r. min. 12.28 i n. k.33), M. L. (nagranie z rozprawy z dnia 2 grudnia 2015r. min. 26.44 i n. k.33) i P. W. (nagranie z rozprawy z dnia 2 grudnia 2015r. min. 59.36 i n. k.33) oraz przesłuchania ubezpieczonego (nagranie z rozprawy 2 grudnia 2015r. min. 1.22.22 i n. k.33).

Odnosnie rodzaju pracy wykonywanej przez ubezpieczonego Sąd dał wiarę jego twierdzeniom, które zostały potwierdzone przez zeznania świadków. Świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym w spornych okresach zatrudnienia, regularnie stykali się z nim w pracy, bądź okresowo pracowali z nim na zmianie, zaś świadek P. W. był brygadzystą ubezpieczonego w zakładzie (...). Świadkowie posiadają zatem szczegółową wiedzę na temat miejsca i charakteru wykonywanej przez odwołującego pracy. Nadto ZUS uwzględnił świadkowi M. L. okres zatrudnienia w (...)ie i w (...)ie do pracy w warunkach szczególnych. Z kolei świadek P. W. ma przyznaną emeryturę z tytułu pracy w warunkach szczególnych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.) ubezpieczonym mężczyznom urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949r. będącymi pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przy pracach wymienionych w wykazie A, przysługuje prawo do emerytury w razie łącznego spełnienia następujących warunków:

1. osiągnięcia wieku emerytalnego 60 lat
2. posiadania wymaganego okresu zatrudnienia wynoszącego 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Z kolei zgodnie z treścią art. 184 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W myśl art. 184 ust. 2 ustawy – w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2013r. tj. w dacie złożenia wniosku oraz wydania zaskarżonej decyzji – emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Na podstawie tego przepisu, prawo do emerytury w obniżonym wieku, przysługuje ubezpieczonemu, który w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999r. spełnił warunki w zakresie posiadania ogólnego stażu pracy oraz pracy wykonywanej w warunkach szczególnych a nie osiągnął wymaganego wieku.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego (na dzień 1 stycznia 1999r.) wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem organ rentowy uwzględnił mu jedynie 5 lat i 3 miesiące takiej pracy.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym 15 – letnim okresem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych, bowiem do takiej pracy należało zaliczyć mu sporne okresy zatrudnienia w Fabryce (...) od 5 marca 1979r. do 28 lutego 1982r. oraz od 1 marca 1982r. do 31 lipca 1989r. oraz w Fabryce (...) od 22 października 1990r. do 31 grudnia 1998r.

W toku postępowania sądowego ustalono bowiem, iż w początkowym okresie zatrudnienia w zakładzie (...) od 5 marca 1979r. do 28 lutego 1982r. ubezpieczony pracował w oddziale narzędziowni (...) i wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracę szlifierza, polegającą na szlifowaniu i ostrzeniu narzędzi metalowych.

W kolejnym okresie od 1 marca 1982r. do 31 lipca 1989r. pracował na oddziale przygotowania konstrukcji (...)2, na stanowisku ślusarza. Jego praca polegała na obsłudze różnych urządzeń jak spawarki, szlifierki kątowe. Ubezpieczony pracował przy przepalaniu gazowym blach do przygotowania konstrukcji, fazowaniu blach za pomocą palnika, odcinaniu rozpórek palnikiem, szepianiu elementów konstrukcji za pomocą spawów, dospawywaniu elementów do konstrukcji, szlifowaniu, czyszczeniu obudów po spawaniu, szlifowaniu spawów. Obsługiwał szlifierki stacjonarne na hali. Niekiedy ubezpieczony pracował przy remoncie starych obudów i konstrukcji, które przychodziły z kopalni do regeneracji. Polegało to na ręcznym oczyszczaniu obudów z miazgi węglowego, mułu, czyszczenie z rdzy przez wypalanie palnikiem, czyszczenie szlifierką. Dodatkowo obsługiwał suwnice.

Ubezpieczony wykonywał również prace malarskie, malował element ręcznie pistoletem natryskowym szkodliwymi farbami na bazie ołowiu, najpierw farbą podkładową – minią, następnie chlorokauczukową i emalią, zaś na życzenie klienta farbami epoksydowymi.

Takie prace wykonywał ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy a nawet w nadgodzinach. Wszystkie powyższe prace odbywały się na ogromnej hali, gdzie wydzielone były poszczególne wydziały, natomiast u góry była przestrzeń żeby suwnice mogły pracować. Była to praca w dużym zapyleniu, początkowo pracownicy nie mieli nawet masek, w narażeniu na szkodliwe opary farb oraz gazów pospawalniczych.

Takie same prace wykonywał również w okresie od 22 października 1990r. do 31 grudnia 1998r. w Fabryce (...), który powstał na bazie likwidowanego przedsiębiorstwa (...) Ubezpieczony nadal pracował w tym samym miejscu, na oddziale montażu (...), który składał się z oczyszczalni, malarni i montażu a wcześniej również hartowni. Wykonywał

pracę polegającą na czyszczeniu, spawaniu, fazowaniu, malowaniu dodatkowych elementów do konstrukcji. Pracował przy oczyszczaniu jako szlifierz – za pomocą szlifierki usuwał ostre kandy, odpryski i pozostałości po śrutowaniu i spawaniu. Nadto przy przepalaniu oraz regeneracji obudów, co polegało na ich czyszczeniu. Dodatkowo wykonywał malowanie ręczne natryskowe farbami ołowiowymi, najpierw minią a później farbami ftalowymi. Obsługiwał również suwnicę, gdyż miał stosowne uprawnienia.

Praca ta odbywała się w wysokiej temperaturze, w oparach szkodliwych farb, oparach z sąsiednich stanowisk i hal, w dużym zapyleniu. Ubezpieczony swoją pracę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz w nadgodzinach. Nie był kierowany do innych prac.

Wykonywane przez ubezpieczonego prace są wymienione:

- szlifowanie lub ostrzenie wyrobów i narzędzi metalowych oraz polerowanie mechaniczne wymienione zostały pod poz. 78, działu III, wykazu A, stanowiącego załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz.43 ze zm.), zawierającego wykaz prac w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego,

- prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym wymienione zostały w wykazie A, dział XIV, poz. 12, stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r.,

- prace przy lakierowaniu ręcznym lub natryskowym zostały wymienione w wykazie A, dział XIV, poz. 17 stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r.,

- malowanie minią zostało wymienione w wykazie A, dziale III pod poz. 72 stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r.

Odwołujący w spornym okresie wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wyłącznie prace w szczególnych warunkach, określone jak wyżej w Wykazie A do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. Bez znaczenia pozostaje, że w trakcie pracy wykonywał różnego rodzaju prace wymienione w Wykazie A, bowiem wszystkie one łącznie składały się na jeden proces technologiczny.

Sąd orzekający w niniejszej sprawie podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z dnia 27 stycznia 2012r. sygn. II UK 103/11 (LEX nr 1130388), iż „pracownik, który u jednego pracodawcy w tym samym czasie (okresie) wykonywał różne rodzaje pracy w szczególnych warunkach (wymienione w załączniku do rozporządzenia z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze – wykaz A), stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, nie powinien być pozbawiony uprawnienia do zaliczenia tego okresu do zatrudnienia w szczególnych warunkach wymaganego do emerytury na podstawie art. 32 ust. 1, 2 i 4 u.e.r.f.u.s.”

Bez znaczenia pozostaje, że ZUS zakwestionował treść wystawionych przez pracodawców świadectw pracy w szczególnych warunkach. Fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Mając zatem powyższe na uwadze – po uwzględnieniu do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach okresu uznanego przez ZUS oraz wskazanych wyżej okresów spornych – należało uznać, że ubezpieczony legitymuje się na dzień 1 stycznia 1999r. wymaganym 15 –letnim okresem pracy w warunkach szczególnych.

Kwestia posiadania przez ubezpieczonego ponad 25 – letniego okresu składkowego i nieskładkowego nie była przedmiotem sporu. Nie było także sporne, iż odwołujący nie jest członkiem OFE i na dzień wydania zaskarżonej decyzji ukończył wymagany wiek 60 lat.

Mając powyższe na uwadze Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od (...). tj. od ukończenia wymaganego wieku.

(-) SSO Patrycja Bogacińska – Piątek